

5. Ольшанська О. В. Методологічні засади формування когнітивної економіки / О. В. Ольшанська // Формування ринкових відносин в Україні. – 2015. – №1(164). – С. 16-18.

УДК 338.43

Мельник А.О., д.е.н., доцент, завідувач кафедри бізнес-економіки та туризму,
Гришко А.М., студент
Київський національний університет технологій та дизайну

ІННОВАЦІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ ЯК ПЕРЕДУМОВА РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВ В УКРАЇНІ

Економічне зростання країни цілком залежне від підприємств, які в свою чергу потребують інноваційної активності, їхнього прагнення, зусиль, здатності використовувати у своїй діяльності нові технології, аргументувати потреби споживачів, в зв'язку з чим оновлювати свою продукцію, збагачуючи тим самим свої доходи та зміцнюючи позиції серед конкурентів. Визначальним фактором інноваційного розвитку держави, його основою та двигуном є інноваційна активність кожного підприємства, яка відображається ефективністю інноваційної діяльності. Відповідно до Закону України «Про інноваційну діяльність», її визначають як діяльність, що спрямована на використання і комерціалізацію результатів наукових досліджень та розробок і зумовлює випуск на ринок нових конкурентоздатних товарів та послуг [1, с. 266].

В умовах формування економіки знань здатність країн створювати та використовувати знання, зберігати й ефективно використовувати існуючий науково-технічний потенціал дозволяє отримувати конкурентні переваги та прискорювати соціально-економічний розвиток суспільства. Наукові ідеї, інновації та нові технології стають основними факторами розвитку суспільства поряд із традиційними (інвестиціями та трудовими ресурсами), а також

допомагають вирішити проблему вичерпаності ресурсів, максимально раціонального їх використання [2, с. 230].

В Україні створено умови для розвитку інноваційної діяльності, сформовано основи нормативно-правової бази та механізми здійснення інноваційної політики, а також створені умови для розвитку відповідної інфраструктури, але інноваційна складова забезпечення економічного розвитку використовується недостатньо тому, що велика частка вітчизняних підприємств не впроваджують результати інноваційних досліджень, розробок, проектів, винаходів, та не ведуть повноцінної інноваційної діяльності в процесі свого функціонування [4, с. 89].

Зарубіжні вчені М.Дж. Епштейн, Р. Шелтон та Т. Давіла, вивчивши досвід провідних компаній світу, вже давно дійшли до висновку, що для того, щоб інновація запрацювала на користь підприємства і стала невід'ємним компонентом його конкурентоспроможності, інноваційна діяльність підприємства повинна включати в себе такі елементи:

1. Побудова інноваційної стратегії.
2. Формування ділового менталітету компанії підприємства спрямованого на розвиток інновацій.
3. Відповідність інновації до бізнес-стратегії підприємства.
4. Цінність інновації.
5. Нейтралізація «організаційних антитіл».
6. Інновація у вигляді мережі.
7. Корегування системи параметрів і винагород [3, с. 223].

На превеликий жаль, більшість вітчизняних підприємств не формують інноваційні стратегії, не сформований в повному обсязі діловий менталітет на підприємствах, не розвинуті мережі інновації інформаційного поля, неякісний контроль над цінністю інновації. Все це призводить до низького використання інноваційної діяльності та швидкої активізації в сучасних умовах господарювання.

Таким чином, підсумовуючи вищевикладене, до основних заходів підвищення інноваційної активності підприємств України, варто віднести:

- вдосконалення системи стимулювання інноваційної праці шляхом впровадження мотиваційних заходів, що передбачають оптимізацію структури колективного та персонального стимулювання;

- законодавчі зміни щодо системи пільг та стимулів у галузі інноваційної діяльності;

- розвиток та посилення дії фінансово-кредитних інститутів, що забезпечують безперервність фінансування інноваційних проєктів (венчурні компанії, інноваційні фонди);

- використання маркетингових підходів щодо вивчення майбутніх потреб у нових товарах та послугах;

- активізація міжнародного наукового та науково-технічного співробітництва;

- підготовка висококваліфікованих працівників та залучення їх в активні галузі для створення нових технологій;

- формування сучасної організаційної структури управління за здійсненням інноваційної діяльності на загальнодержавному, регіональному рівні та на рівні підприємства.

Отже, впровадження запропонованих заходів дасть можливість підвищити рівень інноваційної діяльності України, активність підприємств, прискорити процес оновлення виробництва, ефективно використовувати інвестиції для подальшого розвитку інноваційної діяльності на підприємствах.

Література

1. Конституція України: Закон України від 4 липня 2002 р. № 40-IV/Верховна Рада України. Відомості Верховної Ради України, 2002. № 36 Ст. 266.

2. Ховрак І.В. Фінансування інноваційного розвитку: реалії та перспективи. Маркетинг і менеджмент інновацій. 2013. №1. С. 229–235.

3. Давіла Т., Епштейн М., Шелтон Р. Працююча інновація: Як керувати нею, вимірювати її та отримувати від неї вигоду / пер. з англ. Т.Ф. Козицький. – Дніпропетровськ: Баланс Бізнес Букс, 2007. 320 с.

4. Денисенко М.П., Бреус С.В. Інноваційна складова економічної безпеки у сфері вищої освіти. Ринково-орієнтоване управління інноваційним розвитком: монографія / за ред. С.М. Ілляшенка. Харків: ТОВ «Діса плюс», 2015. – С. 88–97.

УДК 330.131.5

Мельник А.О., д.е.н., доцент, завідувач кафедри бізнес-економіки та туризму,
Стрижак Д.С., магістрант
Київський національний університет технологій та дизайну

ОСОБЛИВОСТІ ОЦІНКИ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ

Незважаючи на те, що питань аналізу та оцінки конкурентоспроможності підприємства присвячені роботи багатьох учених, на сучасному етапі в повному обсязі уточнено понятійний апарат теорії конкурентоспроможності підприємств, не розроблена чітка система критеріїв, показників і методів оцінки конкурентоспроможності підприємств. Крім того, в умовах великої кількості різних підходів до оцінки конкурентоспроможності підприємства, багато дослідників губляться в цій інформації і не обґрунтовано приймають той чи інший метод оцінки конкурентоспроможності підприємства, який, найчастіше, неадекватно оцінює конкурентні переваги підприємства, що призводить до спотвореного результату і так обраної стратегії подальшого розвитку підприємства.

З вирішенням проблеми підвищення конкурентоспроможності підприємства методологічно нерозривно пов'язаною є оцінка його конкурентоспроможності, оскільки тільки на основі такої оцінки можуть бути